దేవదూతలు

'అరవభూమి వేణు'

శ్రీదేవమ్మ లాంతరు వెలిగించి, వసారా చూరులోంచి వ్రేళ్లాడుతున్న ఇనుపకమ్మీకి తగిలిస్తూండగా, గుమ్మందగ్గిర చప్పుడు విని "ఎవరక్కడ?" అంది కంగారుగా ఆ మసక చీకటిలో గుమ్మంవేపు చూస్తూ.

"నేనే నత్తయ్యా.... మా అబ్బాయి మధ్యాన్నమనంగా ఆడుకోటానికెళ్లాడు. యింత పొద్దుబోయినా అంతులేదు. మీ పిల్లలుకూడా యింకా రానట్టుంది. బుజ్జాయేడీ! ఏమీ సందడిలేదే?" అంటూ ప్రవేశించింది పొరుగింటి రత్తమ్మ.

"రా, రత్తమ్మా" అంటూ చాప పరచి "కూర్చో, నేనూ వాళ్లకోసమే ఎదురు చూస్తున్నా" అంది శ్రీదేవమ్మ. చాపమీదకూర్చుంటూ ఇంతలో బుజ్జాయ్ పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి సరాసరి శ్రీదేవమ్మ ఒడిలో వ్రాలి, "అమ్మా! అమ్మా! వాళ్లొచ్చారే. వాలు నాకు పిప్పలమెంటులు ఇచ్చారు; అన్నయ్యకి కొత్తపుస్తకం కూడ ఇచ్చారే. అంతా ఊరికినే" అంటూ గుక్క త్రిప్పుకోకుండా చెప్పి పిప్పరమింటు చప్పరిస్తూ అమ్మఒడిలోంచి లేచి చంగున ఒక్కగంతేసి "అన్నాయ్" అంటూ గుమ్మంవేపు పరుగెత్తాడు. శ్రీదేవమ్మకంతా అయోమయంగా ఉంది. "ఏమిటి రత్తమ్మా ఈహడావుడి?" అని అడిగింది.

'నాకూ ఏం తెలియదత్తయ్యా' అంటూండగానే గోపీ పరుగెత్తుకుంటువచ్చి, "అమ్మా మనూరికి కిరస్తానీవాళ్లొచ్చారు నాకీ పుస్తకం ఊరికినే నాకు నాకే యిచ్చేశారు." అంటూ పుస్తకాన్ని శ్రీదేవమ్మ చేతిలో పెట్టాడు. "మత్తయిసువార్త" అనే పుస్తకం అది. రత్తమ్మ ఆపుస్తకం తీసుకుని తెరచిచూస్తుండగా "నలిగిపోతుందత్తయ్యా. త్వరగా యివ్వ" అంటూ లాక్కున్నాడు గోపీ.

"అమ్మా, వాళ్లు ఎంతమంచి పాటలు పాడారనుకున్నావ్! సినిమా పాటలు కూడా పాడారమ్మా!" అన్నాడు గోపీ "మత్తయిసువార్త"కు అట్టవేసుకుంటూ.

"ఎందరొచ్చార్రా?" అని అడిగింది రత్తమ్మ.

"ముగ్గురొచ్చారే. ఆలమణి పెట్టెకూడ వాగించారు" అన్నాడు బుజ్జాయ్.

"ఎక్కడున్నార్రా వాళ్లు?"-శ్రీదేవమ్మ అడిగింది.

"మన చావిటి దగ్గర జువ్విచెట్టుకిందున్నారు. రేపు పొద్దున్నే ఊళ్లోకొస్తా

రట. మాబడికికూడా వస్తామన్నారు.'' అన్నాడు గోపీ లేగదూడ ఉత్సాహంతో గంతులేస్తూ. గోపీ పుస్తకం మీద పేరు రాసి తన పుస్తకాలతోపాటు నలగకుండా పదిలపరచుకున్నాడు.

"ఆకలేస్తోంది బువ్వపెట్టమ్మా'' అని బుజ్జాయి గోల పెట్టగా వాడిపోరు పడలేక శ్రీదేవమ్మ వంటింటిలో కెళ్లింది. "మా వాడు కూడ వచ్చి ఉంటాడు. వస్తా నత్తయ్యా.'' అని చెప్పి వెళ్లిపోయింది రత్తమ్మ. పిల్లల భోజనాలయాక శ్రీదేవమ్మ తెల్లటి వెన్నెట్లో మంచం మీద పరుపుపరచి వాళ్లను పడుకోపెట్టింది. బుజ్జాయికి జోకొడుతూండగా బుజ్జాయి చంద్రుడి వేపు చూస్తూ "అమ్మా వాలెవలే చెప్పవూ?'' అని అడిగాడు రహస్యంగా. "వాళ్లు దేవదూతలు బాబూ, దేవునిదగ్గర్నుంచి వచ్చారు.'' అని చెప్పి ఊరడించింది బుజ్జాయిని. శ్రీదేవమ్మకు 'దేవదూతలు' అనేమాట చిన్నప్పుడెప్పుడో వాళ్ల ఊరికి ఇలాగే కిరస్తానీ వాళ్లొస్తే వాళ్లమ్మ చెప్పింది. ఆ మాట తనకు ఈ నాటికీ గుర్తుంది. నిజంగా వాళ్లు ఊళ్లోకి వచ్చారంటే ఆమెకు అదోరకమైన ఆహ్లాదం కలిగించింది. తన చిన్ననాటి రోజుల్ని నెమరు వేసుకుంటూ కూర్చొనుండగా భర్త రామయ్య పిలుపు విని వంటింటివేపు పరుగెత్తింది ఆయనకు భోజనం పెట్టటానికి. బుజ్జాయి, గోపీ, ఆ కిరస్తానీ వాళ్ళను తల్చుకుంటూ చల్లటి గాలిలో మత్తుగా పడి నిద్దరోయారు.

♦ ♦ ♦

తెల్లవారింది. చీకటిని చీల్చుకొనుచు ప్రవేశించాయ్, ఉదయ భానుని అరుణ రేఖలు. పిట్టలు కీచుకీచుమని రొదచేస్తూ గూళ్లనుంచి ఎగిరి పోతున్నాయ్ ఆహారసంపాదనార్థం. పంటకాపుల పాలేళ్లు నాగేళ్లు భుజాన పెట్టుకుని ఎడ్లను తోలుకొని ఉత్సాహంతో పొలాలకు పయనమవుతున్నారు. ఆడాళ్లు ఇళ్లముందు "కళ్లాపు" చల్లి ముగ్గులతో అలంకరిస్తున్నారు. ఆడపడుచులు కుండలు చంకన బెట్టుకుని వొయ్యారం వొలకబోసుకొనుచు జట్లుజట్లుగా మంచినీళ్ల బావిదగ్గర కెళుతున్నారు.

బుజ్జాయ్, గోపీలకి ఇంకా మెలకువ రాలా. శ్రీదేవమ్మ వాళ్లిద్దర్నీ ఒకసారి లేపివచ్చినా, ఆమెనటు పోనిచ్చి మళ్లీ ముసుగుదన్ని పడుకున్నారు. ఇది కాదు ఉపాయంఅనుకొని బుజ్జాయిని తట్టిలేపుతూ "బాబూ కిరస్తానీ వాళ్ళొస్తున్నారు లేవరా.'' అంది. ఆమాట చెవినిపడంగానే బుజ్జాయ్ మాత్రమేకాదు గోపీకూడ అమాంతంగాలేచికూర్చొని, కళ్లు నులుముకొని, ఆవలిస్తూ "ఏరీ!'' అన్నాడు. "మొఖం కడుక్కోండి. వస్తారు.'' అంది శ్రీదేవమ్మ. నిజంగానే ఆసమయానికి

అల్లంత దూరాన ఏదో భజనజరుగుతున్న శబ్దం వినిపించింది. క్రమక్రమంగా ఆశబ్దం ఎక్కువౌతోంది. శ్రీదేవమ్మ బియ్యం చెరుగుతూ, వదిలేసి బావినానుకున్న పిట్టగోడదగ్గర నిలబడి ప్రక్కనేవున్న బాటవైపు తొంగిచూస్తోంది.

ఒక బట్టతలాయన చిడతలు చేతబట్టుకుని వాయిస్తూ, "ఏసుబోధలను వినరండీ, యేసునాథుని కనరండీ! దీనజనావన భక్తపాలనా యేసునాథుని నామమును ఏకకంఠముతో స్తుతియించండీ!." అని భక్తి రసం పొంగిపోతున్నట్లు పరవశుడై పాడుతున్నాడు. మరిద్దరు తబలా, హార్మనీ, భలేమోతగా వాయిస్తున్నారు. వారి ముగ్గురినీ వెంబడిస్తూ ఓయిరవై ముప్పై మంది పిల్లలూ, పెద్దలూ వస్తున్నారు. ఎప్పుడు వెళ్లి కలుసుకున్నారో యేమో ఆ గుంపులో బుజ్జాయ్, గోపీకూడ కనుపించారు శ్రీదేవమ్మకు. "అబ్బ! ఎంత శ్రావ్యంగా పాడుతున్నారు! ఎంత భక్తి!" అని ఆశ్చర్యపోయింది శ్రీదేవమ్మ.

ఇంతలో ఆబట్టతలాయన వీధిలాంతరు ప్రక్కనున్న పెద్ద రాతిబండమీద నిలుచోని ఠీవిగా "మహాజనులారా!" అని సంబోధించాడు. జనం తేనెటీగలవలె అతని చుట్టూమూగారు.

"...మహాజనులారా! మీరందరూ మూర్ఖులై రాతివిగ్రహాలను పూజిస్తూ మీకాలాన్ని వృధాపుచ్చుతున్నారు. విగ్రహారాధనద్వారా మీరు మోక్షాన్ని సాధించలేరు. మోక్షసాధనకు కరుణామయుడైన ఆ భగవంతుని అనుగ్రహం కావాలి. ఆభగవంతుని అనుగ్రహం లభించాలంటే నిర్మలమైన మనస్సుతో నిశ్చలముగా ప్రార్థన చేయాలి. మన ప్రార్థనను ఆలకించువాడు మనతండ్రియైన ఆ యేసునాథుడొక్కడే. ఏసుకు మించిన దైవములేదు. సర్వమతములను సమానముగ చూచి, మాల మాదిగ అనే కులభేదములేక అనుగ్రహించువాడు ఏసు ఒక్కడే. ఏసు బీదలపాలిటి రక్షకుడు. దీనబంధువు. ఆర్తత్రాణపరాయణుడు. కరుణామయుడు. ఆపద్బాంధవుడు. నరకకూపమునుండి విముక్తినివ్వగలవాడు ఏసు . . .

ఏసు నాథుని నీతి బోధనలను తెలియజేయు 'బైబిలు'ను మించిన గ్రంధము ప్రపంచంలో ఏ మతంలోనూ లేదు. మీ రామాయణం మహాభారతం, వేదాలు అవన్నీ తుక్కుగ్రంధాలు. అవన్నీ పిట్టకథలు. వాటిల్లో నిజమనేది ఆవగింజంతైనాలేదు."

"ఏయ్, అలాంటి కూతలు కూశావంటే పక్కలిరగదంతాం ఏమనుకొన్నావేటి, తుక్కుగిక్కు అన్నావంటే డొక్కచీల్చి డోలుకడ్తాం జాగ్రత" అంటూ దుడ్డుకర్రతో దండధరుడిలా ఆబట్ట తలాయన్ని

హడల్ గొట్టిస్తూ ముందుకొచ్చాడు రౌడీ వెంకన్న.

"శాంతించునాయనా! నేనేమన్నాను? అవికూడ బైబిలువంటి గ్రంథాలే-అయితే వాటన్నిటికీ మూలగ్రంథం బైబిలే" అని ప్లేటు మార్చి, "ఏసునాధుని నిత్యము స్తుతించిన మన పాపములుహరించిపోవును. మీకు నిజంగా మోక్షప్రాప్తి కలగాలంటే పవిత్రమైన క్రీస్తుమతాన్ని స్వీకరించాలి" అని ముగించకముందే-

"ఓస్, యిదిపాత పురాణమేగదా! పదండ్రా పోదాం" అని వెకిలిగానవ్వుకొనుచు వేపపుల్లలు నములుతూ యిళ్లకు దారి తీశారు పెద్దలందరూ. పిల్లలుమాత్రం పిప్పరమింట్ల కోసం మొగంవాచి కూర్చున్నారు.

ఆబట్టతలాయన పాచిక పారలా. మళ్లీ ఎలుగెత్తి. "మహాజనులారా! ఈ రోజు రాత్రి 10 గంటలకు చావిట్లో హరికథ జరుపబడును. అందరూ రండి" అని అరిచాడు లౌడ్ స్పీకరులా. అందరూ ఒక్కసారి వెనక్కితిరిగి చూసి 'హరికథట ఈరేత్తిరికి' అని భుజాలెగరేసుకొనుచు వెళ్లారు. "బట్టతలాయన ఎంత నిదానస్తుడు! ఎంత కళ ఆయన ముఖంలో! అచ్చం దేవతా స్వరూపంలాగున్నాడు." అని అచ్చెరువోయింది శ్రీదేవమ్మ.

"చావిట్లో హరి కథ" - అన్నమాట ఊరంతా గుమ్మడి తీగలా ప్రాకి పోయింది. పెందలాడే గోపీ, బుజ్జాయ్ లు అన్నంతిని రత్తమ్మత్త కొడుకు పాపయ్యతోకూడ చావటిదగ్గరకు పరుగెత్తారు హరికథ వినాలని. ప్రొద్దుగూకకముందే ఏనాది మంగ కలుపు గడ్డి తీసుకొచ్చి పడేసి "అమ్మగోరూ! ఇయ్యాల సావిట్లో అరికథ సెప్తారంట-యినాలనిపుంది.-బిరాన కూడేయమ్మ - ఎల్లిసూసొస్తా." అని తొందర పెట్టింది. "ఆసి నీ యిల్లు బంగారంగానూ నువ్వుకూడా హరికథ వినాలటే" అని కసిరి కూడు పెట్టి మంగను సాగనంపింది శ్రీదేవమ్మ.

రామయ్య ఇంటికొచ్చి భోజనాలయాక తమలపాకులు నములుతూ వెన్నెట్లో పడుకుని కూనిరాగాలు తీస్తున్నాడు. శ్రీదేవమ్మ భోజనం చేస్తోంది. ఇంతలోకే బుజ్జాయ్, గోపీలు శ్రీదేవమ్మ ఇచ్చిన కానీతో చేగోడీలు కొనుక్కు తిని చక్కాయింటికి తిరిగి వచ్చారు.

"ఏరా గోపీ! అప్పుడే హరికథ అయిపోయిందేమిటి?" అన్నాడు రామయ్య నవ్వుతూ.

"హరికథాలేదు. ఏమీలేదు. అంతా అబద్ధాలు నాన్నా, యింకా ఏమీ మొదలెట్టలేదు. బుజ్జాయి అక్కడే నిద్రపోతే లేపితీసుకొచ్చాను." అన్నాడు గోపీ ఆవ

లిస్తూ, తనకు నిద్రమత్తులేనట్టు. అన్నదమ్ములిద్దరూ పరుపుమీద నడుం వాల్చిందే తడవుగా వారికి నిద్రపట్టేసింది.

"ఏంసంగతి? అప్పుడేవచ్చేశారు ?" అని అడిగింది శ్రీదేవమ్మ విస్తరాకు తీసుకుపోయి దిబ్బమీద పడేస్తూ.

"ఈ నిద్రమొహాలేనా హరికథ వినేది?" అన్నాడు రామయ్య నవ్వుతూ.

♦ ♦ ♦

ఉదయాన్నే శ్రీదేవమ్మ గుమ్మంముందు కళ్ళాపుచల్లి, ముగ్గులు పెడుతూండగా రత్తమ్మచూచి హెచ్చరిస్తూ, "ఏమిటత్తయ్యా! రాత్రినువ్వు హరికథకు రాలేదేం?" అని అడిగింది.

"ఎక్కడ రత్తమ్మా! తీరికలేదు. మా భోజనాలయ్యేటప్పటికే బాగాపొద్దుపోయింది. అంతదూరం పోలేక పాలుగాలి పడినిద్దరోయాను. అవును, ఎలాగుంది హరికథ?" అని అడిగింది.

"ఎంచక్కా చెప్పాడనుకున్నావ్! ఆ బట్టతలాయన! ఆ యేసుదేవుడు గొడ్ల పాకలో పుట్టటం, గొడ్లలమధ్య పెరగడం, ఎన్నికష్టాలు పడతాడనుకున్నావ్! మన రామాయణంలో రాముడుకూడ అన్ని కష్టాలు పడలేదనుకో. అబ్బబ్బ! నిజంగా చెబితేనమ్మవు - నాకు ఏడుపు అంతగా పొర్లుకొచ్చిందత్తయ్యా! ఎంతమంచి భక్తి కీర్తనలు పాడాడనుకున్నావ్. అన్నట్టు సినిమా పాటలు కూడ పాడారు. ఇదివరకెప్పుడూ మనం అలాంటి హరికథ వినలేదంటే నమ్ము - అంత గమ్మత్తుగా చెప్పారు."

"కథ పూర్తిగా చెప్పేశారా?"

"చుక్క పొడిచేటప్పటికి సగం కథ మాత్రమే పూర్తయింది. అంతటితో ఆపేసి మిగతా కథ ఈ రాత్రికి చెబుతానన్నాడు. రాత్రి ఆయనకు పూలమాల వేసి తాంబూలంతో బాటు పదిరూపాయలు కూడ యిస్తారుట. వస్తావూ?"

"తప్పకవస్తా. మనిద్దరం కలిసివెళ్దాం. నువ్వు పోయేముందు మా గుమ్మందగ్గర కొచ్చి ఒక్కకేకేసిపో." అంది శ్రీదేవమ్మ.

చీకటి పడింది. రామయ్య పొలంనుంచి తిరిగొచ్చి స్నానంచేసి విస్తరిముందు కూర్చున్నాడు. బుజ్జాయ్, గోపి వెన్నెట్లో హాయిగా నిద్రపోతున్నారు. విస్తట్లో అన్నం వడ్డిస్తూ "ఏవండీ! రాత్రి హరికథ మా గమ్మత్తుగా వుందటగా?" అంది శ్రీదేవమ్మ.

బీరకాయ కల్చు గూరతో అన్నం కలుపుకుంటూ "ఎవరు చెప్పారు? రాత్రి హరికథ లేదన్నాడుగా గోపీ. అయినా దొంగవెధవలు. వాళ్ళకుతోడు హరికదా కటీ!" అని సణుక్కున్నాడు రామయ్య.

"ఏవండోయ్ అలాగంటారు! లక్షణంగా రత్తమ్మ రాత్రివెళ్లి చూసొచ్చి నాతో చెబితే ... ఈ పూటకూడ మిగతాకథ చెబుతారట. తొందరగా కానివ్వండి. నేను రత్తమ్మతో వెళ్లి ఈపూటైనా వినొస్తాను." అంది శ్రీదేవమ్మ.

"ఇంకెక్కడి హరికథ? ఆ బట్టతలోడికి సంకెళ్లు తగిలించి తీసుకెళ్లారు పోలీసులు."

"ఏఁవిటీ!" అంది పరధ్యాన్నంగా శ్రీదేవమ్మ చారుకు బదులు అన్నంలో మజ్జిగవడ్డిస్తూ.

రామయ్య మండిపడుతూ "ఏమిటి మతిపోయిందేం? నువ్వుగూడ కిరస్తానీ దానవై ఆబట్టతలోడి వెంటబడతావా?" అని కసిరాడు.

శ్రీదేవమ్మ, రామయ్య కోపం చల్లారే వరకూ నోరెత్తలా. భోజనమైన తరువాత రామయ్యకు తమలపాకులు అందిస్తూ

"ఆయన్నెందుకు లాక్కెళ్లారు?" అని అమాయకంగా అడిగింది శ్రీదేవమ్మ.

"వాడిని 'ఆయన' అంటే ఆగ్నెల్ల పాపం చుట్టుకు నేను. హుఁ, హుఁ" అని పొడిగానవ్వి "వాడిదసలు ఉత్తరదేశంట. ఇక్కడవాడు కాదు. ఉత్తరదేశంలో ఎక్కడో ఓ పల్లెకొంపట"–"అయితే!" అని అద్భుతగిలింది శ్రీదేవమ్మ.

"చెప్పేది విను. వాడు అక్కడోక పేరుమోసిన దొంగల ముఠానాయకుడట. సంవత్సరం క్రిందట వాడిని పట్టుకోబోతే కానిస్టేబులునే ఖూనీ చేశాడట. అప్పటి నుంచీ పోలీసుల కంట బడకుండా యిలా దొంగవేషాలు వేసుకుని తిరుగుతున్నాడు. నిన్నసాయంత్రం యేటిగట్టున మామిడి తోపులో వాడు తప్పతాగి మాంచినిషాలో వుండగా ఎవళ్లో వెళ్లి పోలీసులతో చెప్పారట. మిగతాయిద్దరూ అంతులేకుండా పరారయ్యారు" అని ముగించాడు రామయ్య.

"పాపం!" అంది అప్రయత్నంగా శ్రీదేవమ్మ తన బంధువెవరో బందీ అయినట్టు.

డాక్టరు కే. యన్. కేసరిగారి రచన

'నా చిన్ననాటి ముచ్చట్లు'

వెల రు. 3–0–0

అన్ని హిగిన్ బాదమ్స్ స్టాల్సులోను దొరుకుతవి.